

مستند سازی و ارزیابی پروژه OCM

سعید زرین پاشنه

رئیس واحد مدلسازی و کنترل فرآیندها- پژوهشگاه صنعت نفت

اکرم غلامی جفرودی

کارشناسی ارشد مدیریت انتقال تکنولوژی- دانشگاه علامه طباطبایی

چکیده:

بررسی روند همکاریهای تکنولوژیک در صنعت نفت جهت خودکفایی در تولیداتیلن در کشور ما که دارای ذخایر عظیم نفت و گاز می باشد یکی از پایه های توسعه صنعتی کشور، صنایع وابسته به نفت مانند پتروشیمی می باشد. برای رسیدن به خودکفایی در زمینه محصولات پتروشیمی (به ویژه تولید اتیلن) نیازمند تکنولوژی مناسب جهت تولید این محصول می باشیم با توجه به این که در روشهای قبلی ماده اولیه تولید اتیلن نفتا بود که نفتا ماده اولیه تولید بنزین نیز می باشد و دارای جنبه صادراتی است از این رو نیاز به فرآیند جدیدی با ماده اولیه ارزانتر و فراوانتر جهت تولید اتیلن احساس می شد و سرانجام طی بررسی های انجام شده فرایند OCM انتخاب گردید. از آنجاییکه قسمتی از زیرساختهای ایجاد و به کارگیری این تکنولوژی در داخل موجود می باشد برای دستیابی کامل به تکنولوژی و راه اندازی آن در مقیاس صنعتی نیازمند همکاری تکنولوژیک با شرکتهای خارجی پیشرو در زمینه تکنولوژیهای نفت و گاز می باشیم هدف از این مقاله بررسی روند همکاری تکنولوژیک در پروژه OCM میان پژوهشگاه صنعت نفت و شرکت زاپنی JOGMEC برای تولیداتیلن است که شامل بخشهای زیراست:

۱- مقدمه

۲- اهمیت و ضرورت تکنولوژی OCM و فرآیند آن

۳- زیرسیستمهای OCM

۴- مراحل توسعه طرح

۵- نحوه همکاری، دستاوردهای همکاری

۶- نقاط مثبت، چالشهای موجود

تکنولوژی: این واژه از نظر لغوی ترکیبی از دو واژه یونانی Techno (به معنای فن، هنر، مهارت، پیشه) و Logia (به معنای شناخت، علم و آگاهی) است. [۱]

قابل ذکر است که زلنی تکنولوژی را مثلی شامل سه ضلع مغزافزار (دانش چرایی که همان دلیل استفاده از تکنولوژی در زمینه خاص است)، نرم افزار (دانش استفاده از سخت افزار جهت انجام وظایف) و سخت افزار (ساختار فیزیکی و منطقی تکنولوژی) می داند که هر سه عامل با هم در تعاملند. [۲]

امروزه تکنولوژی جزئی تفکیک ناپذیر از مفهوم توسعه است به گونه ای که امروزه رشد و توسعه مطلوب تکنولوژی، محرک و مولد اصلی توسعه پایدار جوامع به حساب می آید.

با توجه به وضعیت بازار جهانی و رقبا و نقش تکنولوژی و دانش فنی نوین در ایجاد مزیت رقابتی برای کشورها، در کشور ما که از منابع عظیم نفت و گاز برخوردار است، لزوم همکاریهای تکنولوژیک با هدف دستیابی به دانش و تکنولوژی جدید جهت تولید مقرون به صرفه و رقابتی محصولات پتروشیمی کاملاً احساس می گردد. مراحل این همکاری تکنولوژی در جدول (۱) مشاهده می گردد:

۱- اهداف سازمان
۲- اهداف شرکت
۳- اهداف تجاری
۴- اهداف تکنولوژی
۵- نیاز سنجی
۶- پیش بینی تکنولوژی
۷- ارزیابی اثرات + و - تکنولوژی
۸- تصمیم گیری و انتخاب تکنولوژی
۹- انتخاب اینکه آیا می خواهیم کاملاً "انتقال تکنولوژی" دهیم یا اینکه فقط در قسمتی از کار مشکل داریم و نیازمند "R&D" قوی هستیم.
۱۰- ظرفیت سازی (در انجام مجدد فعالیت نیازی به حضور دوباره شرکت انتقال دهنده نباشد و به تنهایی بتوانیم آنرا انجام دهیم).
۱۱- ممیزی تکنولوژی (بازرسی مداوم و حفظ دانش کلیدی)

جدول (۱)

در این مقاله به بررسی ابعاد همکاری و انتقال تکنولوژی در پروژه تولید اتیلن از متان موسوم به OCM

می پردازیم.

تاریخچه:

با وجود متنوع بودن مواد اولیه برای تهیه اتیلن مانند

- گاز طبیعی
- نفتا
- اتان- پروپان
- پروپان- بوتان
- گازهای پالایشگاه
- گازوئیل

به دلیل کاهش مواد اولیه در تهیه اتیلن تلاشهای زیادی جهت استفاده از گاز طبیعی به عنوان خوراک جدید که بیش از ۸۵٪ متان را در بر دارد برای تولید اتیلن، اتان و پروپان متمرکز گردید. این تلاشها منجر به کشف فرآیند OCM در سال ۱۹۸۲ در امریکا گردید که در این فرآیند دو مولکول متان در حضور اکسیژن با هم زوج شده و تبدیل به اتان می گردد و در نهایت اتان حاصله به اتیلن تبدیل می شود که اتیلن ماده پایه در صنایع پتروشیمی می باشد [۳]

با توجه به اینکه کشور مادرای ذخایر گازی عظیمی می باشد (که قبلا به دلیل سوزانده شدن در سر چاه فاقد ارزش افزوده بود) از سال ۱۳۷۰ کار روی این پروژه آغاز گردید و تاکنون نیز ادامه دارد.

۲- اهمیت و ضرورت دستیابی به تکنولوژی OCM:

اتیلن از مهمترین مواد پایه در پتروشیمی است که مصرف آن بیشمار است، از جمله کاربردهای آن می توان در صنایع پلیمرسازی، الیاف مصنوعی، حلالها، نرم کننده ها، دترجنتها، ضدیخ، الکلها و بنزین را نام برد. [۴]

اتیلن را می توان از سه روش زیر تهیه کرد:

۱- نفتا کراکینگ

۲- MTO

۳- OCM

در روش اول ماده اولیه تولید اتیلن نفتا بود، از آنجاییکه قیمت نفتا متغیر می باشد و تابع شرایط خاص سیاسی/اقتصادی است قیمت تمام شده اتیلن متغیر بود علاوه بر این نفتا ماده اولیه تولید بنزین می باشد که یکی از مهمترین و پر مصرف ترین فرآورده های پتروشیمی در کشور است که به دلیل مصرف بالای آن

ناچار به وارد کردن آن از خارج از کشور می باشیم به همین جهت نیاز به فرآیند جدیدی با ماده اولیه فراوانتر و ارزانتر جهت تولید اتیلن احساس می گردید .

با توجه به غنی بودن منابع گازی در کشور ، گاز طبیعی به عنوان ماده اولیه در فرآیند جدیدی موسوم به OCM جهت تولید اتیلن انتخاب گردید.

جانشین شدن گاز طبیعی به جای نفتا باعث می شود که میزان نفتای بیشتری برای تولید بنزین صرف گردد و تولید بنزین افزایش یابد .

با توجه به اینکه نفتا دارای جنبه صادراتی نیز می باشد در نتیجه استفاده از گاز طبیعی این فرصت را ایجاد می کند که میزان صادرات نفتا افزایش یابد.

-مزیت OCM به روش اول:

1) OCM برای تولید اتیلن از گاز طبیعی استفاده می کند که این گاز قبلاً در سر چاه سوزانده می شد در واقع در این روش ماده اولیه ارزان قیمت ، ارزش افزوده می یابد و بهای تمام شده اتیلن کاهش می یابد در حقیقت مزیت استرژیک این طرح ، بهای تمام شده پایین جهت رقابت در بازار جهانی می شد.

2) به دلیل عدم استفاده از نفتا در این روش ، نفتای صادراتی افزایش می یابد.

3) به دلیل عدم استفاده از نفتا در این روش ، میزان نفتای قابل تبدیل به بنزین افزایش می یابد که این امر موجب افزایش تولید بنزین می گردد.

- مزیت OCM به روش دوم:

1- به دلیل اینکه در روش دوم ابتدا گاز طبیعی تبدیل به متانول شده سپس این ترکیب میانی به اتیلن تبدیل می گردد فرآیند دو مرحله ای می باشد در حالیکه در OCM گاز طبیعی مستقیماً و در یک مرحله تبدیل به اتیلن می گردد.

× مزیت دو روش دیگر به روش اول در اینست که در روشهای دیگر برای تولید اتیلن از گاز طبیعی یا متانول استفاده می شود که در هر دو بهای تمام شده اتیلن کاهش می یابد و به دلیل عدم استفاده از نفتا در این روش ، نفتای صادراتی و یا قابل تبدیل به بنزین افزایش می یابد.

۳- زیرسیستمهای OCM

۱) رآکتور بستر سیال (به دلیل آلیاژ مخصوص آن برای تحمل دمای ۸۵۰ درجه سانتیگراد در خارج از کشور ساخته می شود) که خود از اجزای مهم زیر تشکیل شده است:

- توزیع کننده گاز

- سیستم جذب گرما (تولید بخار)

- سیستم بازیافت کاتالیست از جریان گاز خروجی

(Cyclones)

۲) سیستم های جداسازی شامل:

- سیستم جداسازی گاز دی اکسید کربن از جریان خروجی (سیستم متعارف آمین که در

پالایشگاههای گاز

استفاده می شود در داخل کشور قابل ساخت می باشد).

- سیستم تقطیر در دماهای پایین که از خارج تامین می شود (Cryogenic)

- سیستمهای تبرید برای دستیابی به دماهای ۶۰-،

۹۰-، ۱۲۰- درجه سانتیگراد

(که این سیستمها در واحدهای تولید اتیلن مجتمع های پتروشیمی موجود می باشد ولی از خارج از

کشور تامین می شوند).

۳) رآکتور متاناسیون "Methanaton":

جهت تبدیل مونواکسید کربن به متان که سیستمی ساده و قابل ساخت در ایران می باشد.

۴) کاتالیست OCM :

این کاتالیست اکنون در مرحله آزمایشگاهی تولید می شود ولی در مراحل بعد باید بتوان آنرا در مقیاس

انبوه در حد ۵ تن برای یک رآکتور صنعتی تولید نمود.

۴- مراحل توسعه طرح

مراحل توسعه تکنولوژی در صنعت نفت شامل :

۱- مطالعات آزمایشگاهی
۲- مطالعات در مقیاس Bench (مقیاسی بزرگتر از آزمایشگاه/ کوچکتر پایلوت)
۳- مطالعات مهندسی در مقیاس پایلوت
۴- اثبات تکنولوژی از طریق واحد نیمه تجاری (Semi commercial)

جدول (۲)

در پروژه OCM :

از آنجاییکه پژوهشگاه در زمینه تولید کاتالیست (فرموله کردن) و تولید در مقیاس آزمایشگاهی تخصص داشت در قرارداد این دو مرحله به عهده پژوهشگاه و مراحل بنچ، پایلوت و نیمه تجاری به عهده شرکت ژاپنی قرار گرفت.

در مرحله اول پژوهشگاه صنعت نفت مطالعات آزمایشگاهی را انجام می دهد که شامل توسعه و بهبود کاتالیست می باشد.

در مرحله دوم با همکاری پژوهشگاه و شرکت JOGMEC مطالعات و توسعه تکنولوژی از مقیاس آزمایشگاهی به مقیاس Bench انجام می پذیرد.

مرحله سوم نیز با همکاری پژوهشگاه و شرکت JOGMEC از زاین انجام می گردد.

مرحله چهارم توسط شرکت JOGMEC از زاین صورت می پذیرد.

جهت روشنتر شدن بحث از تلفیق جدول (۲) و داده های موجود در متن قرارداد که شامل اطلاعات مربوط به فازبندی پروژه، وظایف هر یک از طرفین در هر فاز و بازه زمانی می باشد، جدول (۳) بدست آمد.

قابل ذکر است که همکاری تکنولوژیک و R&D در این پروژه در ۴ فاز زیر انجام می گیرد:

فازهای پروژه	وظایف	مسول	بازه زمانی
فاز اول	- توسعه کاتالیست	پژوهشگاه صنعت نفت	۱۸ ماه
فاز دوم	توسعه تکنولوژی	پژوهشگاه صنعت نفت / JOGMEC	۲ سال
فاز سوم	- توسعه سیستم فرآیند	پژوهشگاه صنعت نفت / JOGMEC	۳ سال
فاز چهارم	مروری بر فرآیندهای مشابه	JOGMEC	۳ سال

جدول (۳)

× فعلا پروژه در فاز اول می باشد و بازه زمانی فازهای پروژه جمع ۹/۵ سال می باشد.

روشهای توسعه و تامین تکنولوژی به طور کلی به ۲ روش تقسیم می شود:

۱- روش مستقیم (آزمایشگاهی)

۲- روش معکوس

توضیح روش مستقیم: کار از مقیاس آزمایشگاهی شروع سپس دستاورد فاز آزمایشگاهی را در سطح و مقیاس بالاتری به کار می برند که مقیاس Bench نام دارد (مقیاس بزرگتر از آزمایشگاه/کوچکتر از پایلوت) پس از آن واحد پایلوت طراحی و ساخته می شود و در نهایت واحد نیمه تجاری طراحی و ساخته می شود که در هر کدام از این مقیاسها، داده های مورد نیاز همان مقیاس به دست می آید. این روش در فرآیندهای نفتی که عموماً در دسته فرآیندهای بزرگ می باشد ۱۰ سال یا بیشتر طول می کشد.

در طرح OCM از طریق روش مستقیم واکنش کاتالیستی در حضور اکسیژن مورد مطالعه قرار گرفت، در حال حاضر گروههای تحقیقاتی اندکی که به اندازه ایران در این طرح پیش رفته باشند.

پروژه دیگر استفاده از میدانهای مغناطیسی یا پلاسما در تبدیل گاز در راستای طرح OCM است که با همکاری دانشکده فیزیک دانشگاه صنعتی شریف و دانشکده برق دانشگاه علم و صنعت در حدود دو سال است که دنبال می شود.

روش معکوس: می توان طرحی مثل RFCC را مثال زد که به دلیل نیاز مبرم به فرآورده های میان تقطیر جهت تولید بنزین از برشهای برشهای سنگین کم ارزش، انتقال این تکنولوژی به طور کامل بسیار با ارزش است. [۵]

۴- نحوه همکاری، دستاوردهای همکاری:

الف- نحوه همکاری:

طی سفر مدیریت پژوهشگاه به ژاپن و بحث در مورد زمینه های مشترک همکاری تصادفاً موضوع OCM مطرح شد که شرکت ژاپنی JOGMEC قبلاً در این زمینه فعالیت کرده بود.

در این قسمت با بحث قراردادهای مواجه می شویم که از نظر حقوقی قراردادهای مالکیت فکری در صنعت

به دو گروه کلی تقسیم می شود

الف- قراردادهای حقوقی که خود ۳ دسته است:

➤ فروش و واگذاری مالکیت صنعتی

➤ فروش مجوز استفاده از امتیازات مالکیت صنعتی (لیسانس)

➤ موافقتنامه های انتقال دانش فنی Know how agreement:

در موافقتنامه های انتقال دانش فنی معمولاً از یکی از روشهای زیر جهت انتقال دانش فنی استفاده می شود:

(۱) تحقیق و توسعه مشترک (Joint R&D)

(۲) قرارداد تحقیق و توسعه (R&D Contract)

(۳) سرمایه گذاری پژوهشی (Research funding)

(۴) هم راستایی (Alliance)

از نظر نوع قرارداد حقوقی، قرارداد OCM جز موافقتنامه های انتقال دانش فنی قرار می گیرد ولی متأسفانه روش انتقال دانش فنی به وضوح در قرارداد ذکر نشده است گرچه با توجه به مفاد قرارداد، روش انتقال دانش فنی به روش "تحقیق و توسعه مشترک" نزدیکتر می نماید.

ب- موافقتنامه های تجاری انتقال تکنولوژی:

- فروش و واردات کالاهای سرمایه ای
- قراردادهای فرانشیز
- مشاوره و ارائه خدمات مهندسی
- قرارداد کلید در دست.

پس از بدست آمدن نتایج تحقیق می توان از طریق این قراردادها هزینه های انجام شده را جبران نمود که هنوز پروژه وارد این مرحله نگردیده است.

ب-دستاوردهای همکاری:

دستاوردهای اصلی این همکاری فنی برای پژوهشگاه به شرح زیر می باشد:

- ۱-دستیابی به یک واحد پایلوت مجهز به رآکتور بستر سیال
- ۲- دستیابی به روش اندازه گیری مقاومت سایشی کاتالیستهای بستر سیال
- ۳- کشف روش رضایت بخشی برای مقابله با پدیده چسبندگی کاتالیستهاکه بدین منظور راه حلهای مختلفی برای مقابله با پدیده چسبندگی از جمله استفاده از ذرات بزرگتر کاتالیست، رقیق سازی با ذرات کواتز، بالا بردن سرعت گاز، استفاده از ویبراتور و بررسی مواد افزودنی ارائه گردید که نهایتاً در فروردین ماه امسال یکی از مواد افزودنی، مشکل چسبندگی را به قیمت کاهش جزئی در راندمان تولید C2+ (کاهش به میزان ۱-۲٪) حل کرد.
- ۴- دستیابی به تکنیک SD برای تولید ذرات جامد کروی با اندازه مناسب برای بسترهای سیال (هرچند در این زمینه هنوز به نقطه بهینه نرسیده ایم).
- ۵- دستیابی به مدل ریاضی و توسعه نرم افزار شبیهسازی رآکتورهای بستر سیال حبابی BFB
- ۶- اخذ نرم افزار شبیه سازی رآکتورهای بستر سیال گردشی CFB از طرف ژاپنی
- ۷- ساخت موفقیت آمیز کاتالیست OCM مناسب برای رآکتورهای بستر سیالیا عملکرد نسبتاً رضایت بخش (گزینش حدود ۵۰٪، میزان تبدیل متانول حدود ۲۴٪ و راندمان C2+ حدود ۱۲٪)

۶- نقاط مثبت وچالشهای موجود:

الف- نقاط مثبت:

- ۱) شناساندن قابلیتها و توانمندیهای پژوهشگاه به یک مرکز تحقیقات ژاپنی که می تواند زمینه را برای همکاریهای بعدی فراهم کند.
- ۲) افزایش اعتماد به نفس و خودباوری در بین مجریان پروژه
- ۳) تاثیر مثبت رویه منضبط،دقیق و محتاط ژاپنی ها در عملکرد مجریان پروژه

۴) آشنایی با محیط پژوهشی دانشگاه‌های ژاپن و شرکت مهندسی TOYO و کار در یک سیستم با بهره‌وری بالا

۵) یادگیری و تجربه یک کار حرفه‌ای با یک شرکت از یک کشور پیشرفته صنعتی، ظرائف و نکات بسیاری را در مورد برنامه ریزی کار، برگزاری جلسات موثر، تهیه دستور جلسات و صورتجلسات، مذاکره و تلاش برای کسب امتیاز و دفاع از منافع سازمانی، همکاری موثر برای پیدا کردن راه‌حلهای عملی برای مواجهه با مشکلات غیرمنتظره، مستندسازی و ثبت سوابق به پژوهشگاه آموخت که مسلماً این تجربیات در اجرای بهتر پروژه‌های آتی موثر خواهد بود.

ب- چالشها

۱) کمبود متخصصین با تجربه در زمینه OCM در داخل کشور
۲) بررسیهای دقیق اقتصادی بر روی پروژه MTO انجام نگرفته با وجودیکه MTO یک روش دو مرحله‌ای می‌باشد اما ممکن است صرفه اقتصادی بیشتری داشته باشد.
۳) در متن قرارداد نوع قرارداد فقط به عبارت همکاری تکنولوژیک اشاره شده و دقیقاً نوع همکاری مشخص نگردیده است هر چند که مفاد قرارداد بیشتر به Joint R&D (تحقیق و توسعه مشترک) شباهت می‌دهد.

۴) با توجه به سهم مساوی طرفین در استفاده از نتایج تحقیقات (برای هر یک از طرفین ۵۰٪) هزینه‌های طرف ایرانی برای توسعه کاتالیست زیاد به نظر می‌رسد
۵) به دلیل تحقیقات انجام شده در داخل کشور روی پروژه OCM گرایش بیشتری به انتخاب آن نسبت به روشهای دیگر وجود دارد که ممکن است اصول انتخاب بیطرفانه را زیر سوال ببرد.

۷- راهکارها:

۱) جذب نیروهای متخصص و مجرب در زمینه OCM از داخل و خارج از کشور
۲) ارزیابی بیطرفانه جنبه‌های اقتصادی و فنی و استراتژیک تمام بدیل‌های موجود در زمینه تبدیل گاز طبیعی به اتیلن مانند MTO
۳) توجه بیشتر بر جزئیات قراردادهای انتقال دانش فنی از جمله تاکید بر روش انتقال

مراجع:

[۱] محمد نقی مهدوی، فرهنگ توصیفی تکنولوژی، سال ۱۳۸۰

Khalil Tarekm, Management of technology The key of competitiveness and wealt[2]
creation, page 35

[۳] رحمت الله گل پاشا، مروری بر تحقیقات انجام شده درباره واکنش OCM ، پژوهشگاه صنعت نفت،

مهر ۱۳۶۸ ، سند ۱۸-۸۱۴

[۴] پتروشیمی، تالیف حسن دبیری اصفهانی، مهر ۱۳۶۴ ص ۹۰

www.itanetwork.org

[۵]